

Nr 212.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 7 § tulltaxeförordningen; given Stockholms slott den 11 mars 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Karl Levinson.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 7 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).¹

Härigenom förordnas, att 7 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 skall hava ändrad lydelse på sätt nedan angives:

7 §.

Tullfrihet under viss tid åtnjutes för:

- a) transportmedel, som — — — egentlig inrikestrafik;
- b) transportmedel, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket, därest transportmedlet är avsett att återutföras sist inom ett år, ävensom till reparation av sådant transportmedel avsedda, särskilt inkommande lösa delar;
- c) dragare och — — — ändamål; samt
- d) kreatur, vilka — — — i bet.

Angående den tid och de villkor, under vilka tullfrihet, som i b) sägs, må åtnjutas, så ock angående tid för åtnjutande jämlikt bestämmelserna under a) av tullfrihet för järnvägsmateriel förordnar Konungen. I övrigt — — — ett år.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1935.

¹ Senaste lydelsen av 7 §, se 1934: 283.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

T. f. chefen för finansdepartementet, statsrådet Levinson, anför:

Enligt 7 § a) tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) må tullfrihet under viss tid åtnjutas, förutom för transportmedel, som begagnas för införsel till eller är avsett för utförsel från riket av varor eller personer, jämväl i fråga om till reparation av sådant transportmedel avsedda, särskilt inkommande lösa delar. Närmare föreskrifter om villkoren för tullfrihet beträffande sådana lösa delar äro meddelade i 47—50 §§ kungörelsen den 29 november 1929 (nr 373) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen.

Enligt 7 § b) tulltaxeförordningen i dess lydelse enligt förordning den 7 juni 1934 (nr 283) må temporär tullfrihet åtnjutas jämväl för transportmedel, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket, därest transportmedlet är avsett att återutföras sist inom ett år. Några bestämmelser, som innefatta medgivande till temporär tullfrihet för särskilt inkommande delar till sålunda avsedda transportmedel, äro däremot icke meddelade.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 9 mars 1935 till finansdepartementet ingiven skrivelse har *generaltullstyrelsen* föreslagit sådan ändring av 7 §, att en bestämmelse av sistnämnda innebörd tillades. Styrelsen har därvid anfört följande:

I en hos styrelsen gjord framställning hade kungl. automobilklubben anfört, att det emellanåt hände, att motorfordon, som tillfälligt infördes, drabbades av någon olyckshändelse, som gjorde det nödvändigt att ersätta en eller annan del av fordonet, varför den frågan blivit alltmer aktuell, huruvida icke möjlighet till tullfri införsel av ersättningsdelar skulle kunna beredas på vissa villkor och under förutsättning av återutförsel inom viss tid. Klubben hade härvid åberopat ett vid framställningen fogat förslag i ämnet, utarbetat av Association Internationale des Automobile-Clubs Reconnus i Paris.

I fall, som här avses, föreläge på grund av förut anförda bestämmelser möjlighet till tullfri införsel av ersättningsdelar, om själva transportmedlet införts under sådana omständigheter, att tullfrihet för detsamma medgivits

enligt 7 § a) tulltaxeförordningen. Däremot hade, såsom i ett den 27 maj 1932 av Kungl. Maj:t avgjort besvärsmål (regeringsrättens årsbok not. Fi. 415) varit fallet, temporär tullfrihet måst förvägras för särskilt inkommande ersättningsdelar, då tullfriheten för transportmedlet i stället varit grundad på bestämmelsen i b) av samma paragraf.

Styrelsen ansåge för sin del önskvärt, att genom en ändring av tulltaxeförordningen möjlighet bereddtes till tullfri disposition av ersättningsdelar till transportmedel jämväl i fall av sistnämnda beskaffenhet. Några vägande skäl emot en dylik ändring torde icke vara att andraga, och en eftergift till förmån för resandetrafiken på denna punkt syntes icke heller behöva åsamka statsverket någon nämnvärd inkomstminskning eller eljest någon märkbar praktisk olägenhet.

Vid skrivelsen funnos fogade utkast till ändrad lydelse av 7 § tulltaxeförordningen ävensom utkast till ett därav föranlett tillägg till 55 § i tillämpningsföreskrifterna, av innebörd att förenämnda bestämmelser i 47—50 §§ skulle tillämpas även för i tillägget till 7 § b) tulltaxeförordningen avsedda lösa delar till transportmedel.

Departementis-
chefen.

För egen del har jag intet att erinra mot att det av generaltullstyrelsen framställda förslaget genomföres. Förslag till ändrad lydelse av 7 § tulltaxeförordningen i överensstämmelse med styrelsens utkast torde alltså nu böra föreläggas riksdagen. Frågan om erforderliga ändringar i tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen torde senare få upptagas.

Föredraganden hemställer härefter att berörda förslag till *förordning om ändrad lydelse av 7 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställdan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.